

Український Народний Союз
у 75 річчя
своєї служби Народові
презентує

АННА ЯРОСЛАВНА

опера на 3 дії, 5 відслонь
із взаємин України-Руси та Франції в XI ст.

*Ukrainian National Association
on the occasion of its 75th Jubilee Anniversary
presents*

ANNA YAROSLAVNA

*opera in 3 acts on the relations between Ukraine-Rus'
and France in the Eleventh Century*

PREMIERE PERFORMANCE

NOVEMBER 28, 1969

PARMA HIGH SCHOOL AUDITORIUM, CLEVELAND

*Український Народний Союз
у 75 річчя
своєї служби Народові*

презентує оригінальну оперу
АНТОНА РУДНИЦЬКОГО
до лібретта
ЛЕОНІДА ПОЛТАВИ

АННА ЯРОСЛАВНА

*Ukrainian National Association
on the occasion of its 75th Jubilee Anniversary
presents*

the new original opera

ANNA YAROSLAVNA

by ANTIN RUDNYTSKY
Libretto by LEONID POLTAVA

Printed in U.S.A.

Svoboda — 81-83 Grand Street, Jersey City, N.J. 07303

АННА ЯРОСЛАВНА
ANNA YAROSLAVNA

АННА ЯРОСЛАВНА

(Історична довідка)

Анна Ярославна — дочка князя України-Руси Ярослава Мудрого та його дружини із скандинавського королівського роду Інгігерди-Ірини, народилась у 1024 р. в Києві, померла приблизно в 1075 році, у Франції. Сестри Анни були дружинами європейських володарів: Анастасія — Угорщини, Єлисавета — Норвегії, про третю сестру відомості не збереглися, а Анна в 1051 р. вийшла заміж за короля Франції Генріха I з роду Капетингів. Україна-Русь у тих часах була великою державою, що на півдні сягала Чорного моря, а на півночі — Північного. Франція тоді була розшарпана внутрішньою боротьбою між князівствами і загрожена Німеччиною. Тому король-вдівець Генріх I, без наслідника престолу, вирішив послати посольство в столицю України-Руси, прохати руки князівни Анни: так він мав намір зміцнити своє королівство та забезпечитись від прикroachів з боку Папського престолу, який забороняв одружуватись із спорідненими до сьомого коліна. Французьке посольство прибуло в Київ на початку 1051 р. Князівна Анна, яка славилась красою та розумом, як вихованка першого українського митрополита в Києві Іларіона, скорилась волі князя-батька і розірвала своє знайомство з місцевим руським боярином. Так французький єпископ Готьє Савейра привіз до Парижу князівну Анну Ярославну з великим почтом і дарунками та розкішно опракованим Євангелієм, на якому від того часу присягали всі королі Франції. Шлюб відбувся у місті Реймсі.

Старшого віку і слабого здоров'я король Генріх I побивався за наслідником престолу. Анна Ярославна склала обітницю Богу, що збудує церкву, якщо тільки матиме дітей-синів. Мала їх з Генріхом I трьох: найстаршого Філіппа-Пилипа I (вперше у Франції тоді з'явилося це ім'я, що прийшло з Греції в Україну, а потім через Анну у Францію), який був по смерті батька в 1060 р. проголошений королем Франції, Роберта, який помер у дитинстві, та Гюго, який згодом став князем Крепі.

Від 1060 р. Францією формально правив впродовж кількох років фландрський князь Болдуїн V, але практично керувала країною Анна Ярославна, яка підписувала державні документи кирилицею, як Анна Рейна — Анна Королева. Анна виховувала синів, а щоб виконати дану Богові обітницю — виїхала з Парижу до місцевості Сенліс, за 40 кілометрів від столиці, і там збудувала прегарну церкву в романському стилі, яка — після кількох віднов, збереглась і нині. З розпорядження Анни, аббатство св. Вікентія в Сенлісі кожного року давало обіди 13 убогим жінкам, видає їх і тепер. У наш час в аббатстві і монастирі св. Вікентія в Сенлісі є скульптура Анни Ярославни з підписом французькою мовою: „Анна, Князівна Руська, Королева Франції, Фундаторка цього храму, 1060 р.”

Під час регентства, Анна-королева дбала про церкви й монастирі, про бідних, тісніше гуртувала князівства Франції довкола столичного Парижу, не провадила воєн, обдаровувала землями монастирі тощо. Коли Пилипові I сповнилося 7 років, його було короновано, і на документах король-син і мати-королева обоє ставили свої підписи.

У 1062 р. Анна вдруге вийшла заміж після романтичної пригоди — викрадення в лісі — за могутнього васала графа де Крепі. По його смерті через 11 років король Пилип I перевіз свою матір знову до Сенлісу під Парижем. На державних документах Анна Ярославна вже не підписувалась як Анна-королева, лише як Анна-мати, себто мати короля.

Померла Анна Ярославна, чи Анна Київська, або Анна Руська, як занотовано у французьких хроніках, згодом в 1075 р. в Сенлісі, провадячи час у молитвах за короля-сина, Францію та, зрозуміла річ, Україну-Русь, де минули її дитинство і молодість та залишились її батьки. Могили Анни Ярославни дотепер не знайдено; між науковцями точаться суперечки довкола гробівця з написом „Анєс”, знайденого в Сенлісі.

ANNA YAROSLAVNA

(*Historical Background*)

Anna Yaroslavna, daughter of Grand Prince Yaroslav the Wise of Rus'-Ukraine and his wife Ingegard of Scandinavian ancestry, was born in 1024 in Kiev. She died ca. 1075 in France. Anna had three sisters. Two of them, Anastasia and Elizabeth, were married to the Hungarian and Norwegian kings, respectively. Princess Anna married Henry I, the King of France. At that time the Realm of Rus'-Ukraine was one of the most powerful kingdoms in Europe, stretching from the Black Sea in the south to the Northern Sea in the north. France was torn by internal cleavages and threatened by Germany. Having no heir to the throne, the widower-king sent a delegation to Kiev, the capital of Rus'-Ukraine, to ask for Princess Anna's hand. Thus in addition to strengthening his kingdom by establishing closer relations with Rus'-Ukraine, King Henry I assured himself of the approval of the Papacy which at that time barred marriages between parties up to the seventh degree of kinship. The French delegation arrived in Kiev early in 1051. Princess Anna, famed for her beauty and intelligence (her personal tutor was the great scholar Hilariion, who became the first Ukrainian Metropolitan in Kiev), succumbed to the will of her father and broke off her budding love affair with a local knight. She departed for Paris with a large retinue, accompanied by the French delegation headed by Bishop M. O. Gauhier and Minister G. de Chauvignac. Among the gifts the party brought back from Ukraine was a richly ornamented Gospel which was subsequently used by all the kings of France in royal oath-taking ceremonies. The wedding took place in Rheims. The old and ailing King of France was perturbed over the fact that he had no heir to the throne. Anna Yaroslavna pledged that she would build a church if God would bless her with a son. Eventually the couple had three sons: Philippe (the name appeared in France for the first time; it was brought to Ukraine from Byzantium, and by Anna to France), who became the King of France after Henry's death in 1060; Robert, who died in infancy; and Hugo, who later became the Count of Crepy.

Beginning in 1060, France was formally under the helm of Prince Boldouin V of Flanders, although it was in fact Queen Anna who ruled the land. She signed all of the state documents, using the Cyrillic alphabet, as "Anna Regina". Anna carried out her pledge by building a beautiful church in the Romanesque style in Sanlice, some 30 miles from Paris. Renovated several times, the Church has been preserved until the present time. Upon the request of Anna, the monks of St. Vincent in Sanlice provided dinners each year for 13 impoverished women. This tradition has been retained until the present. There is a sculpture of Anna at the church of the monastery in Sanlice, which bears the following inscription in French: "Anna, Princess from Rus', Queen of France, Patron of this Church, 1060."

During the regency, Anna sought to unite the various principalities into a strong kingdom; she supported many churches and monasteries, and provided assistance to the poor and the ailing. Her reign was peaceful and beneficial to France. When Philippe reached the age of seven he was crowned King of France, although he ruled jointly with his mother. In 1062, Anna married Count de Crepy, a rich and powerful vassal. After his death in 1073, King Philippe I brought his mother to Sanlice. In signing the state documents Anna no longer used the title "Anna Regina", only "Anna Mother", i. e., the king's mother.

Anna Yaroslavna spent her last days in prayers for France and the King, and for her native country, Rus'-Ukraine. The grave of Anna Yaroslavna, the Queen of France, has not been found. A grave in Sanlice with the inscription "Agnes" has not been identified and some historians are of the opinion that it belongs to Anna, Queen of France.

СЛОВО ВІД СПОНЗОРА

У 1904-му році нині вже 75-літній Український Народний Союз відзнавав свій перший, тоді 10-літній ювілей. Відзнавив різними акціями, а зокрема ювілейним концертом, що відбувся 2-го жервня того ж 1904-го року в Шамокіні у найбільшій залі місцевого театру. Під час концерту хор із понад 70 співаків виконав композиції Колесси, Лисенка, Вахнянина, Вербицького, а наступного дня в місцевій американській пресі появилися захоплені рецензії на українську музику, яка „глибиною позувань перевищує музику багатьох інших народів і має в собі якийсь смуток і бажання, що віддзеркалюють природу цього волелюбного народу, який так довго бореться за свою волю . . .”

Від того часу відбулося багато ювілеїв Українського Народного Союзу, і в програмі кожного з них були мистецькі імпрези на найвищому рівні. З нагоди попереднього, 70-літнього ювілею виставлено в Карнегі Голл в Нью Йорку в концертній формі прем'єру опери Павла Пегеніги-Углицького „Відьма”, з угастю симфонічної оркестри, хору та найвидатніших артистів.

Цього року Український Народний Союз у своє 75-різзя презентує жергове велике мистецьке досягнення українців на американській землі — оригінальну оперу „Анна Ярославна” — композицію Антона Рудницького до лібретта Леоніда Полтави.

Опера — найвищий рід сценічного мистецтва, бо представляє одночасно мистецьке слово, музику, театр і танок. Це також найдорожчий рід мистецтва, і не всі, навіть державні народи, не то етнічні групи в поодиноких країнах, можуть собі на нього дозволити, якщо не мають відповідних меценатів.

Український Народний Союз презентує цей найвищий рід мистецтва завдяки своїм піонерам, які культурний розвиток визнавали як одну з головних цілей цієї установи, і завдяки десяткам тисяч своїх членів, що вкладками на своє забезпечення створили в УНСоюзі головну фінансову базу для його діяльності в багатьох ділянках нашого суспільного життя.

Але наша найбільша вдячність належиться композиторові, авторові лібретта, артистам, хорові, балетові та всім виконавцям цієї опери, прем'єра якої була б неможлива без їхніх талантів, їхнього ентузіазму та жертвенної праці для збагачення на вільній американській та канадійській землях тієї великої тисячолітньої української культури, якої не може вільно розвивати високоталановитий український нарід на своїй уярмленій батьківщині.

Український Народний Союз у своє 75-різзя презентує оперу „Анна Ярославна” як свій салют поневоленому, але нескореному Українському Народові.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

A WORD FROM THE SPONSOR

In 1904, the Ukrainian National Association observed the first of its many jubilee anniversaries. It was the tenth anniversary of the now 75-year-old organization. In addition to other events which marked the celebration of the first decade of its growth, the UNA staged a concert in Shamokin, Pa., on June 2, 1904. It featured a chorus of more than 70 singers who performed masterfully a series of works by such renowned Ukrainian composers as Kolessa, Lysenko, Vakhnianyn, and Verbytsky, to the delight of a capacity audience at the local theater. Next day the American newspapers carried glowing reviews, praising both the performers and the music which, they said, "in depth of emotion surpasses the music of many other peoples, and contains a kind of sadness and yearning that reflect the nature of this freedom-loving people who have fought for so long to gain freedom . . ."

Since that time the Ukrainian National Association has observed many anniversaries, each marking a milestone in the organization's history and development. And every time the program of festivities included a major artistic event that was both original in form and excellent in execution. In 1964, on the occasion of its 70th anniversary, the UNA sponsored the premiere of Ouglytsky's opera "The Witch" at New York's Carnegie Hall. Performed by leading Ukrainian artists to the accompaniment of a full symphony orchestra, it was acclaimed a huge success.

This year, in observing its Diamond Jubilee Anniversary, the Ukrainian National Association is presenting yet another artistic first — Antin Rudnytsky's opera ANNA YAROSLAVNA, composed to the libretto of Leonid Poltava. Of all the performing arts, opera constitutes perhaps the highest form in that it contains the elements of drama, music, and choreography. Consequently it is the most expensive of all artistic ventures, and not every people can afford it.

The Ukrainian National Association is capable of undertaking this venture thanks, primarily, to its pioneers, who considered cultural and spiritual development one of the primary objectives of the Association, as well as the thousands of its members whose premiums toward life insurance protection have created a solid financial basis for the organization's active and diversified participation in the life of our community.

The highest credit, however, must go to the composer, the librettist, the artists, the chorus, the dancers, and all others connected with the production of this opera. Their talent, enthusiasm, and selfless dedication are worthy contributions towards the enrichment of our age-old culture in our adopted homelands at a time when our people's creative spirit is being stifled by an alien oppressor.

In presenting the opera ANNA YAROSLAVNA, on the occasion of its 75th anniversary, the Ukrainian National Association salutes the courageous — enslaved yet undaunted — Ukrainian nation.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

ПЕРЕКАЗ СЮЖЕТУ

Дія I

Кімната короля Франції Генріха I (Анрі I) в Парижі. Він роздумує над своєю сумною долею бездітного вдівця, оточеного порожнечою двірського життя. Входить графиня Луїз Монморансі, кузенка і любка Короля, яка пригадує йому про натяки одружитися з нею. Коли Король відповідає, що вона погано його зрозуміла й одруження не можливе, Графиня вихоплює з-за його пояса ножа, щоб покінчити самогубством. В цей момент Слуга заповідає прихід Кардинала. Графиня ховає ножа в складках свого одягу і виходить, щоб підслухати розмову. Кардинал, який саме прибув з Риму, сповіщає Королеві про заборону Папи одружуватись із спорідненими аж до сьомого коліна та його побажання, щоб Генріх I одружився з дочкою князя Ярослава Мудрого з України-Русі. Король погоджується і повідомляє цю новину дворянам, які радісно її сприймають. Генріх I посилає до Києва посольство, в яке включає і Графиню, сподіваючись, що далека мандрівка й нові враження зроблять своє. Коли всі вийшли, з'являється обурена Графиня і заявляє, що помститься на Королі.

Дія II, сцена 1

У саду, в літньому палаці князя Ярослава, у Вишгороді біля Києва, дружинники прославляють Князя. Після їх виходу, Князь повідомляє дочку Анну про приїзд французьких послів, які прибули просити в ім'я короля Генріха I її руки, та висловлює сподівання, які користі може мати його держава через споріднення з французьким королівським родом. Князівна Анна погоджується, дарма, що свідомо туги, яку відчуватиме на чужині за Батьківщиною. Вбігає боярин Ігор, закоханий в Анну, і благає її не віддаватись за короля. Анна не відступає від слова, даного батькові, і своєї постанови, підкреслюючи, що ніколи не давала Ігореві обіцянок чи надій. Цю розмову підслухує графиня Луїз Монморансі з французького посольства. Коли Анна виходить, вона переконує Ігоря, що у всьому винен король Генріх і намовляє вбити його — тоді Ігор здобуде для себе Анну. Ігор присягає вбити Короля.

Дія II, сцена 2

Анна у своїй кімнаті в Вишгороді, оточена подружками, спільно з ними згадує про безжурні минулі роки. Потім сповіщає їм новину про свою згоду вийти заміж за Генріха I та закликає всіх, хто забажає, їхати з нею до Парижу. Входить Графиня, підлещується Анні, запевняючи її в своїй приязні і обманюючи Анну розповіддю, ніби вона закохалася в боярина Ігоря. Графиня прохає Анну взяти Ігоря в почет у Париж, мовляв, під час довгої подорожі вона зуміє прихилити серце Ігореве до неї, Графині. Великодушна Анна дає згоду включити Ігоря в почет. Сцена закінчується співами веселих веснянок і танками.

Дія III, сцена 1

Король Генріх I молиться в своїй кімнаті за щасливе майбутнє спільне життя з Анною Київською, яка вже прибула до Парижу і яку він глибоко полюбив. Входить Графиня, облудно вихваляє високі прикмети Анни, як майбутньої французької королеви і дружини Генріха. В розмові з Королем вона довідується, що весілля відбудеться вже незабаром у Реймсі, в королівській церкві. Король прощається з нею, прохаючи забути про колишні їхні близькі відносини. Графиня вийшла. Входить Анна — любовний дует між нею і Королем.

SYNOPSIS

Act I

King Henry I of France, a childless widower, contemplates in his room the emptiness of his life and worries about the future of France since he has no heir to the throne. He decides to put an end to his amorous relationship with Countess Montmorancie, his cousin and mistress [Monologue]. When he tells her about it, she reminds the King of his promises to marry her [Arietta]; when he refuses, she tries to stab herself with the King's dagger. At this moment a servant announces the Cardinal who just returned from Rome. The Countess leaves the room hiding the dagger in her sleeve. The Cardinal delivers a message from the Pope to the King: the Holy Father is concerned that there is no successor to the throne of France and advises the King to marry Princess Anna, daughter of Grand Prince Yaroslav of Ukraine. King Henry agrees at once to follow the Pope's advice [Aria]. He summons his Court [Chorus: Greeting Song] and announces that he is sending a delegation to Kiev (which also includes the Countess) to ask Princess Anna's hand in marriage. Everybody rejoices about his choice [Terzetto and Chorus] except the Countess who remains alone after everybody had left the room and swears that unless she becomes the Queen of France, the King shall die.

Act II, Scene 1

In the garden of Prince Yaroslav's summer-palace near Kiev soldiers are singing praises to their Prince who listens together with his daughter Anna. Alone with her, Yaroslav tells her about the arrival of the French delegation to ask her hand in marriage in the name of King Henry. He also intimates the political advantages of such a marriage [Aria]. Anna consents [Aria]. When she is left alone, Anna is confronted by Boyaryn Ihor, her childhood friend and admirer. He hears the news and begs her not to leave but marry him instead [Aria]. Anna refuses, as she never gave him any promises, and tells him that she feels obliged to obey her father [Duet].

The Countess, who happened to be passing through the garden, overhears the quarrel. After Anna leaves, the Countess convinces Ihor that he could win Anna's love if he were to kill King Henry. She makes him swear that he will do it after she promises to provide an opportunity [Duet].

Act II, Scene 2

Princess Anna is entertained in her room by her ladies-in-waiting. The Princess informs them of her acceptance of King Henry's proposal and of her departure for Paris. All are happy about the news and wish to go to the wedding. Enters Countess Monmoranci. Under the false pretext that she has fallen in love with Ihor, she begs the Princess to include the young Boyaryn in her entourage to Paris, and thus give him an opportunity to reciprocate the Countess's love. The Princess consents and the Countess achieves her first objective: to bring Ihor to France to kill King Henry. The scene ends with the joyful singing of Ukrainian Spring songs.

Act III, Scene 1

King Henry prays in the privacy of his room for France and for his and his bride's happiness. When Countess Monmoranci enters he tells her that the wedding will take place in Rheims and that their affair has ended. The Countess leaves in angry silence. Princess Anna enters. In arias and a duet, she and the King confess their love to each other.

Дія III, сцена 2

На площі біля королівської церкви у Реймсі. Ледве розвидняється. Боярин Ігор чекає, щоб зустрітись із Графинею, але він дуже неспокійний, не знаючи, чи виконувати обіцянку вбити Короля. Графиня, почувши про його вагання, погрожує, що розповість Королеві, мовляв, Ігор прибув сюди, щоб далі зустрічатись потайки з Анною, своєю колишньою любов'ю. Графиня запевняє Ігоря, що вона все підготувала, щоб після атентату вивезти з Франції і його й Анну. Ігор врешті-решт постановляє виконати атентат. Графиня показує місце, де Ігор має стояти під час вінчання — поблизу крісла Короля.

Приходять дворяни, народ, руський почет, врешті Кардинал, Анна і Генріх I. Король сповіщає народів про свою радість з приводу одруження з Анною, що має ось відбутись, і на доказ радості, любови та пошани до неї пропонує Анні зайняти його крісло, а сам сідає в її. Коли Кардинал починає церемонію вінчання, Ігор кидається з ножом на Короля, але тому, що в королівському кріслі сидить Анна, не може його досягти — Анна кидається вперед і захищає Короля своїм тілом. Ігоря підводять вартів до Короля, який пізнає ніж, що його колись вирвала в нього з-за пояса Графиня. Графиня намагається себе врятувати, заявляючи, що Ігор вкрав у неї ножа в Києві. Тоді Ігор виявляє всю правду, і Король наказує покарати смертю обох злочинців-змовників. Але Анна прохає дарувати їм життя й вигнати із Франції, покликаючись на те, що в її Батьківщині, Україні-Русі, не відома кара смерті. Анна наполягає на своєму проханні, кажучи, що це буде для неї найкращим шлюбним подарунком. Король погоджується, змовців проганяють.

Безпосередньо перед продовженням церемонії вінчання Анна звертається до присутніх, запевняючи народ Франції у своїй постанові бути доброю дружиною та доброю Королевою своєї нової Батьківщини і, одночасно, не забувати про країну своїх батьків, Україну-Русь, яка назавжди збережеться в її серці, як далека, найкраща мрія.

I ДІЯ:

У кімнаті Короля Генріха I у Парижі.

II ДІЯ, 1-ша відслона:

У саду в літньому дворці князя Ярослава Мудрого — у Вишгороді біля Києва.

II ДІЯ, 2-га відслона:

У кімнаті князівни Анни в Вишгороді.

III ДІЯ, 1-ша відслона:

У кімнаті короля Генріха I.

III ДІЯ, 2-га відслона:

Площа перед королівською церквою у Реймсі.

Композиція опери: дія I — від 23 червня до 17 липня 1966 р., дія 2 — від 16 вересня до 30 вересня, дія 3 — від 23 жовтня до 16 листопада 1966 р.

Інструментація опери: від 16 січня до 14 квітня 1967 р. Повністю опера „Анна Ярославна” скомпонована й інструментована від 23 червня 1966 р. до 14 квітня 1967 р., в Америці.

Act III, Scene 2

At the break of dawn Ihor awaits the Countess at the Cathedral of Rheims. He begins to waver in his oath to kill King Henry [Aria], but when he confides this to the Countess she threatens Ihor that she will tell the King of his presence in Paris as Anna's lover. The Countess shows Ihor the throne upon which King Henry will be seated during the wedding ceremony and tells him to stand near it.

The Cardinal and the Court arrive for the ceremony, followed by King Henry and Princess Anna. They take their places and the King announces that in Anna he found an ideal future wife. To show his love and reverence for Anna he asks her to sit at the King's throne while he himself takes her seat. As the wedding ceremony begins Ihor lunges at the King with a dagger in his hand but Anna, who is now between him and the King, protects Henry with her own body. Ihor is immediately accosted by the guards and brought before the King who recognizes his own dagger taken earlier by the Countess. He demands an explanation from her. The Countess invents a story that Ihor stole the dagger from her in Kiev. Ihor denies it and confesses [Aria of the Countess]. King Henry orders that both be executed but Anna begs him to spare their lives: she does not wish her wedding to be marred by bloodshed inasmuch as there was no capital punishment in the country of her origin. With the Cardinal's help she succeeds in persuading the King and he changes the verdict to banishment. All present sing praises in honor of the King and his bride, Anna Yaroslavna. In her last aria Anna promises to be a good wife to the King and a good Queen to the people of France, always remembering her native land, Ukraine.

The wedding ceremony continues as the curtain falls.

ACT I:

King Henry's room.

ACT II, Scene 1:

Garden in Prince Yaroslav's summer mansion in Vyshhorod, near Kiev.

ACT 2, Scene 2:

Room of Princess Anna.

ACT III, Scene 1:

King Henry's room.

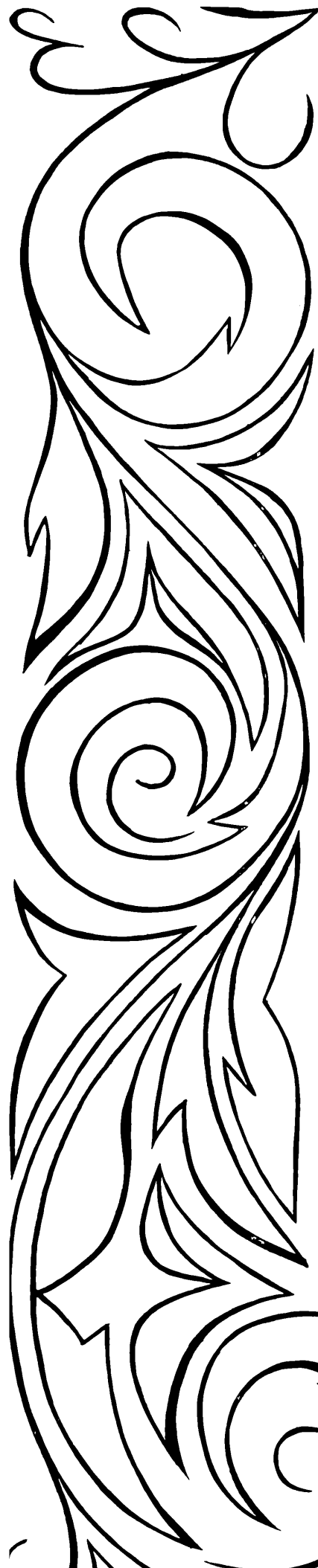
ACT III, Scene 2:

Square in front of the Cathedral of Rheims.

The action takes place in the eleventh century France and Ukraine. Except for the historical fact of the marriage of King Henry I of France and Princess Anna of Ukraine, the plot of the opera is fictitious.

Composition of the opera: Act I — June 23 - July 17, 1966; Act II — September 16 - September 30, 1966; Act III — October 23 - November 16, 1966.

Instrumentation of the opera: January 16 - April 14, 1967. The opera was composed and instrumented from June 23, 1966 to April 14, 1967, in the United States.

ДІЙОВІ ОСОБИ

(У ПОРЯДКУ ВИСТУПУ):

ГЕНРІХ І, король Франції (баритон) *ЛЕВ РЕЙНАРОВИЧ*
ГРАФІНЯ ЛУІЗ МОНМОРАНСІ, дама двору
(меццо-сопрано) *ГАЛИНА АНДРЕАДІС*
СЛУГА в палаті короля (тенор) *ПЕТРО ЗАХАРЧУК*
КАРДИНАЛ ПАРИЖУ (баритон) *ЮРІЙ БОГАЧЕВСЬКИЙ*
ЯРОСЛАВ МУДРИЙ, князь України-Руси
(баритон) *ЮРІЙ БОГАЧЕВСЬКИЙ*
АННА ЯРОСЛАВНА, його дочка (сопрано) *МАРТА КОКОЛЬСЬКА*
ІГОР, київський боярин (тенор) *ІВАН ГОШ*
ПЕРША ПОДРУГА АННИ (сопрано) *СВГЕНІЯ ВАСИЛЕНКО*
ДРУГА ПОДРУГА АННИ (сопрано) *ОРИСЯ ГЕВКА*
Королівські дворяни, Дружинники кн. Ярослава,
Подруги Анни Ярославни *МІШАНИЙ ХОР „КОБЗАР”*

Режисер і диригент:
КОМПОЗИТОР

Помічник режисера *ЗЕНОН ЧАЙКІВСЬКИЙ*
Музична підготовка хору *РОКСОЛЯНА ГАРАСИМОВИЧ*
Хореографія *РОМА ПРИЙМА-БОГАЧЕВСЬКА*
Танки у виконанні студентів Балетної Школи Р. Прийми-Богачевської
Жіночі костюми проєктувала *РОЗАЛІЯ КОГУТ*
Мужеські костюми проєктувала *МАРІЯ СОКІЛ-РУДНИЦЬКА*
Костюми Графині *СВГЕНІЯ ОМЕЛЬСЬКА*
Символічне мистецьке оформлення сцени . *ВАСИЛЬ ДОРОШЕНКО*
і Українська Мистецька Студія у Філадельфії
Помічник декоратора *СТЕПАН СЕНЕЙКО*

СИМФОНІЧНА ОРКЕСТРА

CAST

(IN ORDER OF APPEARANCE):

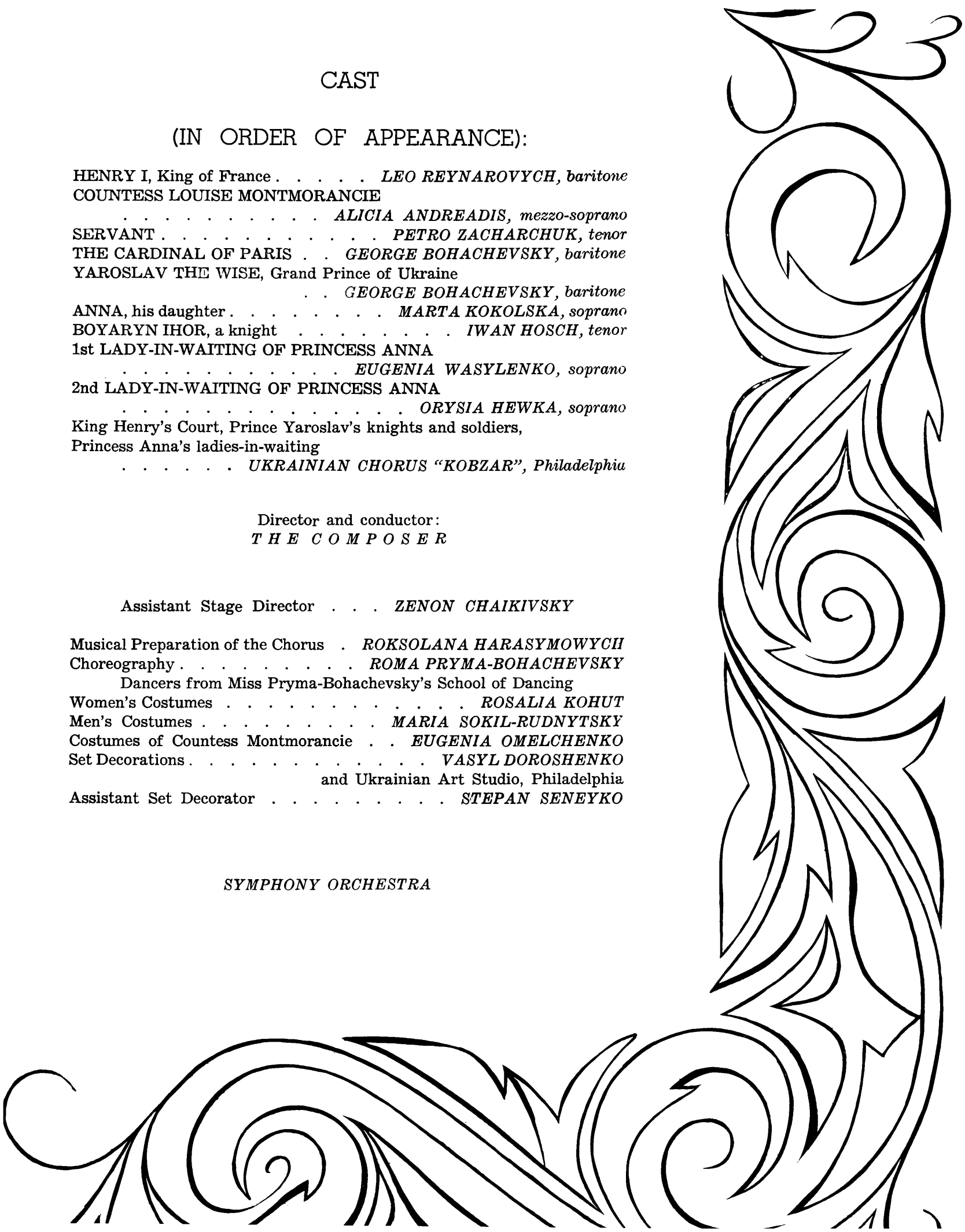
HENRY I, King of France *LEO REYNAROVYCH, baritone*
COUNTESS LOUISE MONTMORANCIE
. *ALICIA ANDREADIS, mezzo-soprano*
SERVANT *PETRO ZACHARCHUK, tenor*
THE CARDINAL OF PARIS . . . *GEORGE BOHACHEVSKY, baritone*
YAROSLAV THE WISE, Grand Prince of Ukraine
. . . *GEORGE BOHACHEVSKY, baritone*
ANNA, his daughter *MARTA KOKOLSKA, soprano*
BOYARYN IHOR, a knight *IWAN HOSCH, tenor*
1st LADY-IN-WAITING OF PRINCESS ANNA
. . . *EUGENIA WASYLENKO, soprano*
2nd LADY-IN-WAITING OF PRINCESS ANNA
. . . *ORYSIA HEWKA, soprano*
King Henry's Court, Prince Yaroslav's knights and soldiers,
Princess Anna's ladies-in-waiting
. *UKRAINIAN CHORUS "KOBZAR", Philadelphia*

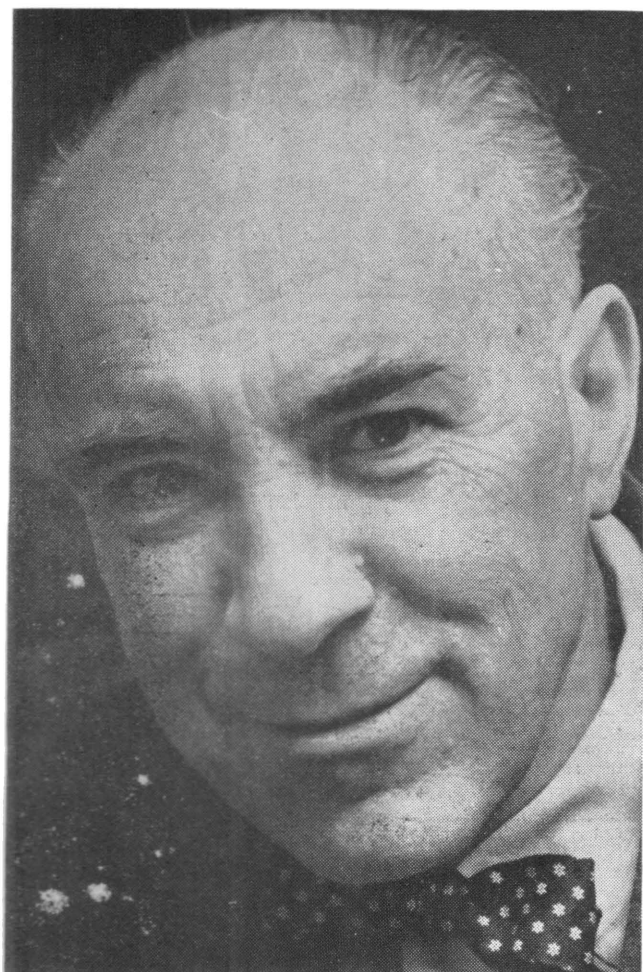
Director and conductor:
THE COMPOSER

Assistant Stage Director . . . *ZENON CHAIKIVSKY*

Musical Preparation of the Chorus . . *ROKSOLANA HARASYMOWYCH*
Choreography *ROMA PRYMA-BOHACHEVSKY*
Dancers from Miss Pryma-Bohachevsky's School of Dancing
Women's Costumes *ROSALIA KOHUT*
Men's Costumes *MARIA SOKIL-RUDNYTSKY*
Costumes of Countess Montmorancie . . *EUGENIA OMELCHENKO*
Set Decorations *VASYL DOROSHENKO*
and Ukrainian Art Studio, Philadelphia
Assistant Set Decorator *STEPAN SENEYKO*

SYMPHONY ORCHESTRA

АНТІН РУДНИЦЬКИЙ — композитор, диригент, піаніст, музичний автор, критик і педагог, дійсний член НТШ і Польського Наукового Інституту, один із передових представників сучасної української музики та, завдяки всебічній діяльності впродовж останнього сорокаріччя, є, мабуть, її найбільш яскравою постаттю. Антін Рудницький народився в Зах. Україні, закінчив музичну освіту в „Гохшупле фюр Музік” в 1926 р., одночасно закінчивши й музикологічні та філософські студії в Берлінському університеті. Від 1927 р. був диригентом Державної Опери та професором Консерваторії у Кракові, опісля у Києві та Львові. У Києві одружився з Марією Сокіл — ліричною примадонною Харківської й Київської (потім і Львівської) опери, і від того часу до нині їх лучить найтісніша мистецька співпраця в безлічі сольових, симфонічних і оперових виступах та концертах, як на сході, так і на заході України, і за кордоном. До вибуху останньої світової війни Антін Рудницький постійно диригував, як гість, в оперових театрах і симфонічними оркестрами у Варшаві, Прибалтійських державах тощо. У ЗСА, куди обоє артистів прибули вперше в 1937 р. з концертами на користь „Народної Лічниці” у Львові, а від 1938 р. залишились на постійно, Антін Рудницький був професором Академії Вокальних Мистецтв, Консерваторії і Музичної Академії у Філадельфії та керівником власної музичної школи „Ошен Кавнті Скул ов Мюзік”. Тепер є професором-гостем Вищої Музичної Школи університету Індіана.

Проф. д-р Антін Рудницький був першим із західноукраїнських композиторів, який, подібно як і Борис Лятошинський в майже тому ж часі на Східній Україні, з початку 1920-их років впровадив в українську музику так зв. модерні елементи і засоби тогочасної західноєвропейської музики.

Він є автором двох опер — „Довбуш” і „Анна Ярославна”, балету „Бурі над Заходом”, трьох симфоній та низки інших симфонічних і симфонічно-хорових творів (між ними монументальна симфонічна кантата „Послання”) і численних творів інструментальних та вокальних, з майже всіх ділянок музичної творчості. Він також автор понад 400-сторінкової книжки „Українська Музика” (вид. у Мюнхені 1963 р.) — історичного огляду, першої праці в українській музичній літературі, яка охоплює розвиток української музики від початків до сучасних днів.

ANTIN RUDNYTSKY, composer, conductor, pianist, author, and teacher. Born in Ukraine, Mr. Rudnytsky was graduated in 1926 from the Hochschule für Musik in Berlin and from the local university with degrees in musicology and philosophy. A member of the Shevchenko Scientific Society and the Polish Institute of Arts and Sciences in America, Mr. Rudnytsky is one of the most versatile and outstanding personalities on the contemporary Ukrainian musical scene. In 1927, he was conductor of the Kharkiv State Opera and professor at the State Conservatory there. Subsequently, he occupied the same positions in Kiev and Lviv. In Kiev he married Maria Sokil, lyric prima donna of the Kharkiv, Kiev, and Lviv Operas. The couple has collaborated on many musical ventures, appearing jointly in recitals, operas, and symphony concerts in Ukraine and abroad. Before World War II, Mr. Rudnytsky was guest conductor of operas and symphony orchestras in the countries of Eastern Europe. After a successful tour of the United States in 1937, both artists took up permanent residence in this country. Mr. Rudnytsky has been faculty member of the Academy of Vocal Arts in Philadelphia, as well as the Conservatory and the Musical Academy in Philadelphia. He conducts his own Ocean County School of Music. At the present time, he is also visiting professor at the Indiana University School of Music. One of Mr. Rudnytsky's most significant contributions to Ukrainian music is the fact that he was first among Western Ukraine's composers to introduce contemporary West European elements and techniques into Ukrainian music, a feat that was paralleled by Borys Liatoshynsky in Eastern Ukraine. Mr. Rudnytsky is the composer of two operas, "Dovbush" and "Anna Yaroslavna"; a ballet, "Storms over the West", three symphonies, and a number of other orchestral and vocal compositions, including the symphonic cantata "The Message." He is also author of a 400-page work, entitled "Ukrainian Music: A Historical and Critical Outline" (Munich, 1963), which traces the development of Ukrainian music from its early beginnings until the early 1960's.

ЛЕОНІД ПОЛТАВА — поет, письменник; народився 1921 р. в Україні, закінчив Ніжинський учительський інститут, був вивезений на примусову працю в Німеччину, залишився на Заході як політичний емігрант. Вийшли 5 збірок поезій, роман з часів гетьмана Мазепи „1709“, повісті для молоді, ілюстрована біографія Симона Петлюри, збірка оповідань „У вишневій країні“, 3 п'єси, 10 книжок для дітей — в українських видавництвах; нагороди за п'єси „Чужі вітри“, „Заметіль“, збірку поезій для дітей „Лебеді“. Віршовані лібретта: до опери „Лис Микита“ і оперети „Лісова Царівна (прем'єра в Пармі, Італія, 1969 р.) — музика Василя Овчаренка, до оперети для дітей „Червона Шапочка“ — музика Василя Безкоровайного (прем'єри на початку 1960-их рр. у ЗСА і в Канаді), п'єса-казка „Чародійна сопілка“ для молоді — музика Ярослава Барнича і Василя Овчаренка (1969 р.), автор текстів до пісень і хорів — композитори Антін Рудницький, Іван Недільський, П. Попатенко, батько і син Любомир Безкоровайні, О. Залеський, Василь Овчаренко, Мар'ян Кузан та ін. Працював на фабриках, у редакціях українських газет, у закордонних радіостанціях, що передають українською мовою в поневолену Україну, тепер у складі редакції щоденника „Свободи“. Член Асоціації Діячів Української Культури і член-засновник Об'єднання Працівників Дитячої Літератури ім. Л. Глібова.

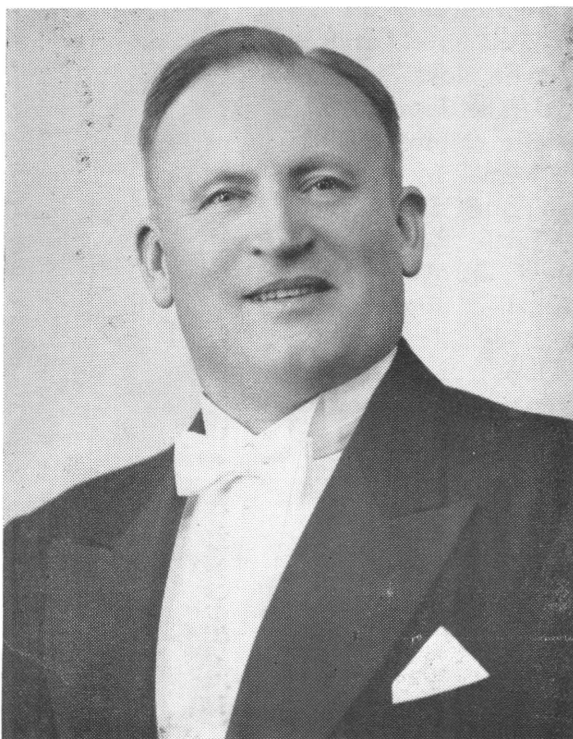
Автор лібретта до опери „Анна Ярославна“ („Анна Регіна“) Антона Рудницького (працював над лібретто 1966 р. у Вашингтоні, 1967 р. в Нью Йорку).

LEONID POLTAVA, poet, writer, journalist. Born in the Poltava region of Ukraine, Mr. Poltava graduated from the Nizhyn Teachers College. During World War II, he was forcibly taken to Germany where he worked as a laborer in Berlin. After the war he remained in Western Europe as a refugee before settling in the United States in 1959. Since 1946, Mr. Poltava has published five collections of poetry, the novel "1709", two novels for youth, a collection of short stories, three plays, and 12 books for children. He was awarded prizes for his plays "The Snowstorm" and "Alien Winds", and for the collection of poems for children titled "Swans." Mr. Poltava wrote librettos for the operas "Oksana" by O. Stratyshuk, "The Contest" by I. Sonevsky, "Lys Mykyta" and "The Forest Princess" by V. Ovcharenko, the children's operas "Little Red Riding Hood" by V. Bezkorovajny and "The Magic Flute" by J. Barnych. Many of Mr. Poltava's lyrics were used for songs by Ukrainian composers, including Antin Rudnytsky's composition "A Summer Day". Mr. Poltava has worked as a journalist and radio script writer. He is currently employed as an editor on the Ukrainian daily SVOBODA, published by the Ukrainian National Association. He is a member of Ukrainian journalists and writers societies. Mr. Poltava wrote the libretto for the opera "Anna Yaroslavna" in 1966-67.

ЮРІЙ БОГАЧЕВСЬКИЙ, баритон, член Нью Йорк Ситі Опері і артист-співак для „Монитор Рекордінг Ко.". Кар'єру розпочав у Корей, де попри обов'язків перекладача у військовому суді, брав участь у виставах УСО. По війні студіював спів у „Сетлмент Мюзік Скул" в Нью Йорку, в „Академі оф Сeven Артс", в оперовій школі „Нью Йорк Коледж оф Мюзік" та в „Америкен Театр Вінг". Вигравши стипендію „бель канто", студіював у оперовій школі в Римі, у Відні та в „Мозартеум" у Зальцбурзі, у проф. Б. Гроссмана, на повній стипендії. Виступав у радіо, в ораторіях, музичних комедіях, дав низку самостійних концертів в Італії, Америці й Канаді. Виступав у оригінальній американській продукції „Лятерна Магіка", був членом мандрівної „Голдофскі Опера Ко.", з якою об'їхав понад 50 американських міст; виступав з Вашингтонською симфонічною оркестрою. Недавно Ю. Богачевський закінчив виступи в еспанській продукції „Зарзуеля" в Нью Йорку, під дирекцією відомого режисера Т. Капобіанко. У концертному репертуарі має багато творів класичних і сучасних українських композиторів.

GEORGE BOHACHEVSKY, baritone, member of the New York City Opera Company and recording artist for the Monitor Recording Company, started his artistic career while with the U.S. Army during the Korean war, appearing then in many U.S.O. productions. After his discharge from the Army, Mr. Bohachevsky studied voice and drama at the Third Street Settlement Music School in New York, the Academy of Seven Arts, the New York College of Music (opera workshop), and the American Theatre Wing. He continued his vocal and musical education in Europe, at the Opera School in Rome, in Vienna, and in Salzburg, at Mozarteum's master-class in Lieder-interpretation, under Prof. Ferdinand Grossmann. Mr. Bohachevsky has appeared on many radio programs, in Broadway musicals, and has given successful solo recitals in major cities of the U.S., Canada, and Italy. He appeared in the original U.S. production of the "Laterna Magica" in New York, and has toured extensively with the Goldovsky Opera Company. He also appeared with the Washington National Symphony, and recently completed an engagement with the Spanish production of Zarzuela, under the direction of Tito Capobianci in New York.

ЛЕВ РЕЙНАРОВИЧ — баритон; почав кар'єру співу в 1936 р. у Львові у проф. Любінецького, потім в Муз. Ін-ті ім М. Лисенка, у проф. Лідії Улуханової, врешті в Адама Дідура, кол. славнозвісного баса „Метрополітальної Опері" у Нью Йорку. Заангажований в 1942 р. до Львівської опери, виступав там у передових баритонових партіях („Травіата", „Трубадур", „Тоска" й ін.). Опинившись у Німеччині, Лев Рейнарович став членом Оперового Ансамблю Богдана Піурко; в Америці з 1949 р. — виступав призначено в оперових виставах у Нью Гейвені („Тоска", „Кавалерія Рустікана"), у Нью Йорку і Філадельфії в заголовній партії опери „Мазепа" (ставив Д. Чутро), у виставах „Катерини" й „Запорожця за Дунаєм" та ін. За останні роки він діяльний в „Оперовому Ансамблі", який дав декілька вистав у Нью Йорку й околиці, здебільшого музично-побутового репертуару. Лев Рейнарович відомий також у колах української еміграції в Америці частими й успішними виступами на багатьох концертах і академіях. Між ін., він був першим і досі — одиноким виконавцем баритонових соль в симфонічних Кантатах Антона Рудницького „22 січня 1918" та „Посланні", виконуючи їх у Нью Йорку, Клівленді, Чикаго і Торонті, та з симфонічними оркестрами у Філадельфії і Вашингтоні, Д.К.

LEO REYNAROVYCH, baritone, studied music and voice in Lviv, Ukraine, with Adamo Didur. Beginning in 1942, Mr. Reynarovych was one of the outstanding soloists of the Lviv Opera, appearing in leading baritone parts in the Opera's productions. In Germany, after World War II, Mr. Reynarovych was the top soloist in the Opera Ensemble of Bohdan Piurko. In the United States, Mr. Reynarovych appeared in "Tosca" and "Cavalleria Rusticana" in New Haven, and in the title role of Tchaikovsky's "Mazeppa" produced by Chutro in New York City. Subsequently, he sang leading baritone parts in many Ukrainian operas produced in this country and was the first soloist in A. Rudnytsky's symphonic cantatas, "January 22, 1918" and "The Message", performed in New York, Chicago and Toronto, and with symphony orchestras in Philadelphia and Washington. Mr. Reynarovych has also given many independent concerts throughout the U.S. and Canada.

МАРТА КОКОЛЬСЬКА — сопрано; родом із Стрия в Зах. Україні; спів студіювала в „Мозартеум” у Зальцбурзі, Австрія, і в Нью Йорку, в проф. Валентина Драйковського та в маестра Дж. Шеретті. Марта Кокольська — провідна солістка Оперової Компанії Нью Йорк Ситі Сентер, дотепер виступала в 20 ролях, в тому як Недда в „Паяцах”, Чіо Чіо Сан у „Мадам Батерфляй”, Мім в „Богемі”, Мікаеля в „Кармен”, Маргарита у „Фавсті” та ін. У першому виконанні в Ситі Сентер Опері в Лінкольн, Неб., вона виступала із сопрановим сольо в „Карміна Бурана” із хором у 700 голосів та 100-членною оркестрою, також із Балтиморською Симфонічною оркестрою та ін. Марта Кокольська — провідна українська співачка в Америці, відома також багатьма виступами в Канаді. У ЗСА вона співала, між ін., у Карнегі Голл, Тавн Голл і Люїсон Стадіоні в Нью Йорку, в Музичній Академії у Філадельфії й ін. містах, мала нагоду співати з Р. Такером, Ф. Гваррерою та ін. В українському оперовому репертуарі вона виступала в головних ролях у „Катерині”, „Запорожці за Дунаєм”, „Чорноморцях”, „Відьмі”, „Наталці Полтавці”; нещодавно співачка повернулась із 200 виступів з рамени Віскансинського Бюро лекцій і концертів.

MARTA KOKOLSKA, soprano. Born in Ukraine, she studied music and voice at the Mozarteum in Salzburg, Austria, and later in New York with Valentin Draykovsky and maestro G. Sheretti. She was a member of the City Center Opera and appeared in some 20 leading parts. She sang the soprano lead in the premiere performance of „Carmina Burana” repeating it later with the Symphony in Baltimore and in Lincoln, Nebraska. She appeared with concerts at the Lewisohn Stadium, the Robin Hood Dell, and the Music Academy in Philadelphia. Recently, Miss Kokolska concluded a series of some 200 appearances under the auspices of the Wisconsin Lecture and Concert Company. A popular and highly acclaimed artist on the Ukrainian scene, Miss Kokolska is presently considered the leading Ukrainian soprano in the free world.

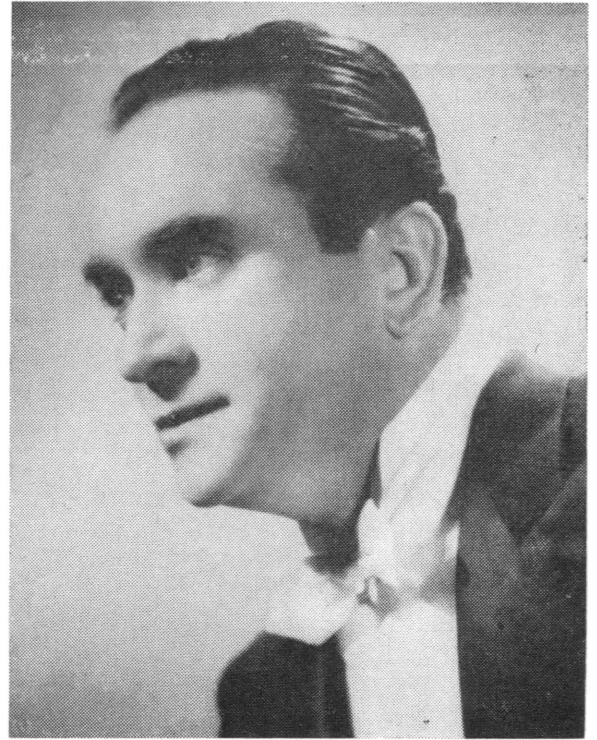

ГАЛИНА АНДРЕАДІС — меццо-сопрано; родом із Запоріжжя, вивчала спів у Консерваторії в Буенос Аїресі, в Аргентині, під керівництвом Аманда Цетера, одночасно студіюючи оперовий різномовний репертуар з диригентом Ферручіо Калусіо. В 1960 р. й опісля вона мала нагоду виступати в декількох оперових ролях (між ін., Лоля в „Сільській честі” Маскані, Марфа в „Хованщині” Мусоргського, Мати в „Мавра” Стравінського) у театрі „Кольон”. Одночасно вона часто виступала в концертах через аргентинське радіо і телевізію. Переїхавши з Аргентини на постійний побут в ЗСА, Галина Андреадіс дала в 1963 р. успішний концерт в „Карнегі Голл” у Нью Йорку і скоро стала серед української публіки однією з найбільш відомих і улюблених співачок, виступаючи на майже всіх важливіших патріотичних, громадських і добродійних імпрезах. Її недавно намічені виступи в Зах. Європі, зокрема в Бонні, перервав несподіваний нещасний випадок, але, повернувшись до Америки, Галина Андреадіс (дівоче прізвище Минаїв) знову постійно виступає на українських і американських концертах.

ALICIA ANDREADIS, mezzo-soprano. Born in Zaporizhia, Ukraine, this young singer studied voice at the Conservatory in Buenos Aires, Argentina, and the operatic repertory with Ferruccio Calusio. In 1960, Miss Andreadis appeared at the Teatro Colon in Moussorgsky's „Khovanshchina”, Stravinsky's „Mavra” and other productions. At the same time she made several appearances on the Argentinian radio and television and was acclaimed by the music critics. In 1963, she gave a successful recital at New York's Carnegie Hall. Miss Andreadis, who has toured U.S., Canada and Europe, is one of the most popular concert artists on the Ukrainian musical scene.

ІВАН ГОШ — тенор, родом із Дніпропетровщини, закінчив у 1939 році Музичний Технікум у Дніпропетровську, по класі співу, у проф. О. Д. Тарловської. Продовжував вокальні студії у Віденській Консерваторії та приватно в Зальцбурзі з Ренато Рафаелі, по приїзді до Америки — з Ф. Капеллі й С. Арделлі, та в Сетлемент Мюзік Скул у Філадельфії, з Л. Бармах. Сценічний досвід Іван Гош почав здобувати ще в Дніпропетровській опері, потім у Америці, де виконував головні тенорові партії в операх „Мазепа” Чайковського (продукції Д. Чутра), „Майська ніч” Римського-Корсакова, „Грабіна” („Графиня”) Монюшки (продукції „Польонія Опера Компані”), яка йшла в Чикаго, Дітроїті, Ньюарку і Брукліні, Н.Й., врешті в українському музично-драматичному репертуарі („Наталка Полтавка”, „Запорожець за Дунаєм”, „Катерина”, „Відьма” П. Печеніги-Углицького). Крім того, Іван Гош відомий багатьма виступами на українських концертах.

IWAN HOSCH, tenor, graduated in 1939 from the Music Technicum in Dnipropetrovske, Ukraine, and continued his vocal studies at the Vienna Conservatory. He was tutored by Renato Rafelli in Salzburg. In the U.S., Mr. Hosch studied music and voice with L. Barmach at the Philadelphia Settlement School. He began his operatic career in his native Dnipropetrovske before leaving Ukraine as a refugee during World War II. In this country, Mr. Hosch has appeared in Tchaikovsky's "Mazepa", Rimsky-Korsakoff's "May Night", Moniuszko's "The Countess" and other operas staged in major cities of the country. He has also given many individual concerts.

РОМА ПРИЙМА-БОГАЧЕВСЬКА — народжена в Зах. Україні. Балетні студії у Львові, в оперовому театрі; в 1944-47 рр. студіювала в танковому відділі Віденської Музичної Академії, під керівництвом Грети Візенталь, яку закінчила з відзначенням; крім того, удосконалювала знання і техніку у хореографа Г. Кройцберга. З 1949 р. в Канаді, де виступала впродовж 2 рр., у тому як солістка у Королівському Балеті у Вінніпегу. З 1951 р. у ЗСА, удосконалює танкову техніку з балериною В. Переяславець, вивчає техніку модерного танку в Студії Марти Грегам, у Люїджі — американський джаз, у Катерін Денгам — негритянський примітив, після чого виступала на сценах у великих містах ЗСА, Канади, Центральної Америки; у 1960-62 рр. відбуває концертне турне, одержуючи найкращі відгуки критики Парижу, Лондону, Атен, Мюнхену, Женеви, Відня. Як хореограф, Рома Прийма ставила „Полішинель” у французькому театрі в Монреалі, вже 12 рр. працює головним хореографічним керівником Балету у стейті Мейн, в артистичному кемпі „Вазіята”; у Нью Йорку і Філадельфії ставила балет „Попелюшка”, керувала хореографічною частиною у виставах „Голуба хустина”, „Летючий корабель”. З 1965 р. у Нью Йорку і в Ньюарку провадить власну Балетну Школу. Рома Прийма-Богачевська є автором багатьох оригінальних тематичних танків і є однією з найвизначніших українських балерин за кордоном.

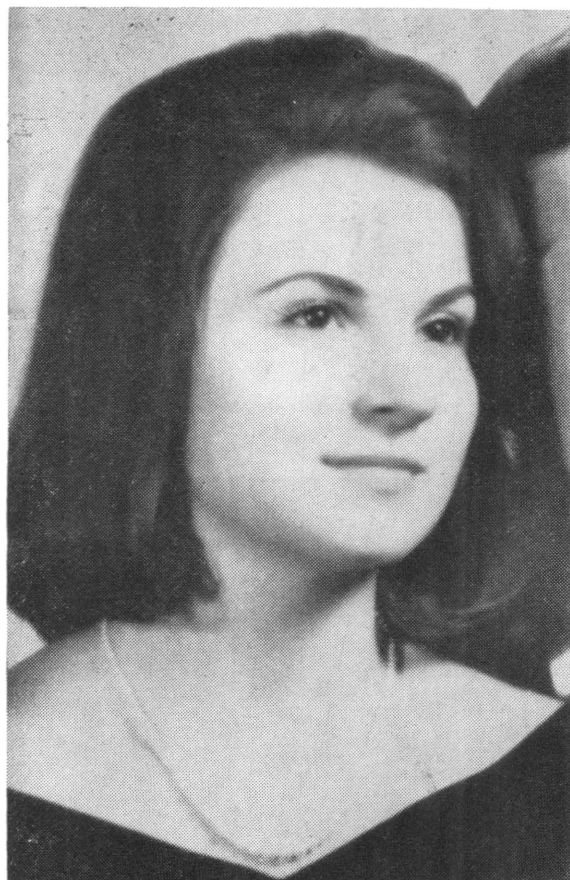
В опері „Анна Ярославна” вона відповідальна за хореографічну частину, у виконанні старшої групи студентів Балетної Школи.

ROMA PRYMA-BOHACHEVSKA, ballerina, choreographer. Born in Ukraine, Miss Pryma entered the State Opera Ballet School in Lviv at the age of eight, and at 14 became the company's soloist. She was graduated with high honors from the Vienna Musik Akademie der Darstellender Kunst. She was subsequently engaged by the Innsbruck and Salzburg opera houses as prima ballerina. She toured Austria and Switzerland in a series of solo recitals before coming to Canada in 1949. She was a soloist with the Royal Ballet Company in Winnipeg and toured all major cities of Canada. In the United States since 1951, Miss Pryma continued to perfect her dancing under the tutelage of Valentyna Perejaslavec and the renowned American artist Martha Graham. In the following years Miss Pryma gave a series of successful solo recitals in the U.S. and Europe. As a choreographer Miss Pryma staged a number of productions in Canada and the U.S. She created a number of topical dances and original productions for children. At the present time Miss Pryma operates her own School of Ballet in New York.

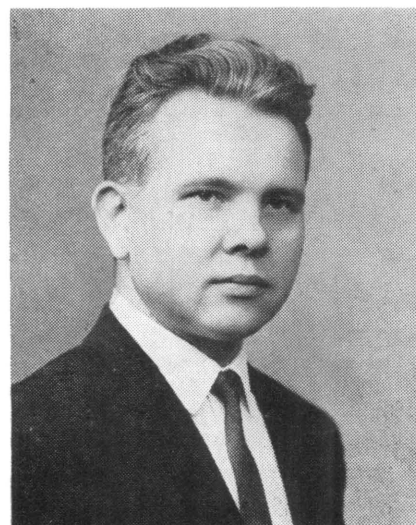
Роксоляна Гарасимович
Roxolana Harasymowych

Орися Гевка
Orysia Hewka

Євгенія Василенко
Eugenia Wasylenko

Василь Дорошенко
Vasyl Doroshenko

Український Хор „Кобзар”

“Kobzar” Chorus

1894
1969

**ДОСЯГНЕННЯ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
І ЙОГО ЧЛЕНІВ**

ОРГАНІЗАЦІЙНІ:

88,000 членів в 460 відділах, забезпечених на 125,000,000 доларів.

ГОСПОДАРСЬКІ:

35,000,000 доларів майна членів, для служби їм, їх родинам і всій українській спільноті в ЗСА і Канаді.

КУЛЬТУРНІ:

Бібліотека англomовних видань про Україну, завершена двотомовою Англomовною Енциклопедією Українознавства; періодичні видання: „Свобода”, „Український Тижневик”, „Веселка”; курси українознавства, дитячі табори, численні культурні імпрези, й сьогодні — прапрем'єра нової опери „Анна Ярославна”

Ці великі здобутки Українського Народного Союзу, а з ним і всієї нашої спільноти в Америці і Канаді досягнено завдяки великій кількості членів, виїмково корисним умовам життєвого забезпечення та широкій, громадській, культурній і господарській діяльності УНСоюзу. Великі досягнення є можливі тільки у великій громаді. Трму кличемо всіх тих, які в пізнє 75-річчя УНСоюзу ще не є його членами:

СТАВАЙТЕ ЮВІЛЕЙНИМИ ЧЛЕНАМИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЗАБЕЗПЕЧИВШИ В НЬОМУ СЕБЕ І ЦІЛУ СВОЮ РОДИНУ! ЦИМ ДОПОМОЖЕТЕ У ЩЕ ВИДАТНІШІЙ РОЗБУДОВІ НАШИХ НАЦІОНАЛЬНИХ, КУЛЬТУРНИХ ТА ГОСПОДАРСЬКИХ ЦІННОСТЕЙ.

**ACHIEVEMENTS
OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
AND ITS MEMBERS**

ORGANIZING:

88,000 members, organized in 460 branches, with a total of \$125,000,000 insurance in force;

ECONOMIC:

\$35,000,000 in assets, serving UNA's members, their families, and the entire Ukrainian community in the United States and Canada.

CULTURAL:

A long list of English language books on Ukraine, topped by the two-volume Ukrainian Encyclopedia; periodical publications: SVOBODA, The Ukrainian Weekly, Veselka; Ukrainian cultural courses, children's camps, and many other cultural programs, including the premiere of the new opera "ANNA YAROSLAVNA".

These achievements were made possible thanks to the efforts of thousands of UNA members, as well as excellent life insurance plans offered by the UNA coupled with its wide range of activities in the civic, cultural, and economic spheres of our community life. Only a great community is capable of great achievements. Therefore, we call on all who have yet to become members of the UNA:

JOIN THE RANKS OF THE UNA IN ITS JUBILEE YEAR! IN DOING SO YOU WILL ASSURE YOURSELF AND YOUR FAMILY OF ADEQUATE PROTECTION WHILE CONTRIBUTING TO FURTHER DEVELOPMENT OF OUR CULTURAL GROWTH AND ECONOMIC WELL-BEING.

ЗАПИСКИ — NOTES

АВТОГРАФИ — AUTOGRAPHS

Оформлення: Богдан Титла

Керівник друкарні: Анатоль Домарацький. Складач: Ярослав Сидоряк.
Верстальник: Володимир Калиновський. Друкував: Роман Падковський.
Наклад: 5 000 прим. Друковано в друкарні „Овобода”, 81-83 Grand
Street, Jersey City, N.J. 07303. 1969 p.

1. The first part of the paper is devoted to the study of the properties of the function $f(x)$ defined by the equation $f(x) = \int_0^x f(t) dt$. It is shown that $f(x)$ is a constant function, i.e., $f(x) = C$ for all x .

2. In the second part, the function $f(x)$ is studied for $x > 0$. It is shown that $f(x)$ is a decreasing function, i.e., $f'(x) < 0$ for all $x > 0$.

3. The third part of the paper is devoted to the study of the function $f(x)$ for $x < 0$. It is shown that $f(x)$ is an increasing function, i.e., $f'(x) > 0$ for all $x < 0$.

4. The fourth part of the paper is devoted to the study of the function $f(x)$ for $x = 0$. It is shown that $f(0) = C$.

5. The fifth part of the paper is devoted to the study of the function $f(x)$ for $x > 0$. It is shown that $f(x)$ is a decreasing function, i.e., $f'(x) < 0$ for all $x > 0$.

6. The sixth part of the paper is devoted to the study of the function $f(x)$ for $x < 0$. It is shown that $f(x)$ is an increasing function, i.e., $f'(x) > 0$ for all $x < 0$.

7. The seventh part of the paper is devoted to the study of the function $f(x)$ for $x = 0$. It is shown that $f(0) = C$.

8. The eighth part of the paper is devoted to the study of the function $f(x)$ for $x > 0$. It is shown that $f(x)$ is a decreasing function, i.e., $f'(x) < 0$ for all $x > 0$.

9. The ninth part of the paper is devoted to the study of the function $f(x)$ for $x < 0$. It is shown that $f(x)$ is an increasing function, i.e., $f'(x) > 0$ for all $x < 0$.

10. The tenth part of the paper is devoted to the study of the function $f(x)$ for $x = 0$. It is shown that $f(0) = C$.

6